

عنوان مقاله:

ضمانت نامه ی مستقل؛ سندی آشنا اما نوین در لایحه ی جدید حقوق تجارت

محل انتشار:

همایش ملی نقد و بررسی لایحه جدید قانون تجارت (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدعلی مرادی - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

مینا صداقتی مختاری - دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیق

سیدهاشم موسوی آبگرم - دانشجوی دکتری فقه و حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

لایحه ی جدید قانون تجارت ضمانتنامه‌ی مستقل را به عنوان چهارمین سند تجاری احصا نموده است. از دیرباز تا کنون ضمانت به عنوان قراردادی مستقل از قرارداد پایه، میان تجارته‌پیشگان و بازاریان رواج داشته است و فقه و حقوق اسلامی نیز آن را لحاظ نموده است. ضمان عهده‌ی مذکور در قانون مدنی را میتوان مصداقی از پیشبینی ضمانت مستقل از قرارداد پایه در حقوق کشورمان دانست. حقوق کشورمان بر خلاف قانون تجارت با ضمانتنامه‌ی مستقل بانکی آشنا بوده است. در این پژوهش نویسندگان با بررسی ماهیت و جایگاه ضمانت و نهاد ضمان عقدی در فقه و حقوق کشورمان، به این نکته دست یافتند که ضمانت نامه ی مستقل مذکور در لایحه‌ی جدید حقوق تجارت قابل توجیه و مقایسه با نهادهای سنتی ضمانتیست. نویسندگان با بررسی مواد لایحه‌ی جدید قانون تجارت، اوصاف ضمانت نامه ی مستقل را در لایحه ی مزبور شناسایی نموده اند. تعهد موقت، ابتدایی، مستقل، قابلیت انتقال و قابلیت اشتراط از جمله این اوصافند. ضمانت نامه ی مستقل مذکور در لایحه، در مقایسه با ضمانت نامه های متداول بانکی ضمانت نامه ای است به معنای اخص و پرداخت آن می تواند به صورت عندالمطالبه و مشروط لحاظ شود. از ضمانت نامه ی متقابل در لایحه ی جدید قانون تجارت سخنی به میان نیامده است.

کلمات کلیدی:

ضمان عقدی، ضم ذمه، نقل ذمه، ضمانتنامه‌ی مستقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/183445>

